

stemmer for Traktaten. Jeg haaber derfor, at det størst mulige Antal kan stemme for den. Det ærede Medlem, som af Samvitighedsgrunde ikke kunde stemme for den, vil jo have al den Sympati, som et saadant Standpunkt har. Vi forstaar saa udmærket, at han ikke kan, men det af ham nævnte Forhold er ikke det, der er grundlæggende for den egentlige Opposition, idet denne mener, at en Overenskomst med Sovjetrusland kan sluttes, blot ikke i dette Øjeblik. Jeg skal anbefale at stemme for Traktaten.

Fraenkel: I Henhold til min Argumentation i Gaar, der var fremsat paa Partiets Vegne, maa jeg beklage, at man har forkastet Forslaget om at søge Ratifikationsfristen forlænget og genoptage Forhandlingerne for at faa en for os bedre Traktat ud af det. En Traktat som denne kan vi ikke stemme for, fordi dens Indhold efter vor Opfattelse ikke giver os nogen Fordel, og fordi den vilde blive ratificeret paa et meget uheldigt Tidspunkt. Jeg maa derfor anbefale mine ærede Meningsfæller at stemme mod Traktaten.

P. Munch: Den Diskussion, der har fundet Sted her i Gaar, kaster et noget ejendommeligt Lys over den Maade, hvorpaa denne Sag har været lagt til Rette fra Regeringens og Flertalspartiernes Side fra det Tidspunkt, da Spørgsmaalet blev rejst i Foraaret 1921. Ikke mindst var det ejendommeligt at høre de Oplysninger om Venstres Stilling i 1921, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Blang. Det ærede Medlem oplyste, at naar Venstre den Gang stemte for den da vedtagne Dagsorden, skete det under en bestemt Forudsætning, nemlig at Spørgsmaalet om Traktatens Godkendelse ikke genoptoges, og at en Traktat med Rusland ikke afsluttedes, før der var kommet et nyt Styre i Rusland. Jeg maa gaa ud fra, at denne Oplysning om Opfattelsen i Partiet Venstre og Grundlaget for Partiets Afstemning ved den Lejlighed, som er givet af det ærede Medlem, er rigtig. Men forudsat, at det er Tilfældet, stemmer den ikke med de Udtalelser, der blev fremført af den daværende Udenrigsminister og Partiet Venstres daværende Ordfører, den nuværende højtærede Forsvarsminister, her i Salen. Udenrigsministeren begrundede den Gang Tilslutningen til Dagsordenen og afviste det Resultat, der da kunde naas gennem Forhandlingerne med Rusland, med,

at der ikke kunde opnaas tilstrækkelig tilfredsstillende Bestemmelser hverken med Hensyn til det politiske Indhold af denne Traktat eller med Hensyn til det handelsmæssige Udbytte, den kunde give. Paa begge disse Punkter gælder jo dette, at den Traktat, der nu fremføres fra Regeringens Side, ikke giver et gunstigere Grundlag end det, der kunde være opnaaet den Gang. Naar det ærede Medlem Hr. Blang i Gaar erklærede, at det, der her var Tale om, var ikke blot en Handelsoverenskomst, men en Overenskomst af mere vidtgaende Karakter, er dette uomtvistelig rigtigt. Overenskomstens Titel angiver i saa Henseende det rigtige. Det er ikke en simpel Handelsoverenskomst, det er en almindelig Overenskomst med Rusland, hvorved Danmark træder i et andet almindeligt politisk Forhold til Rusland, end det staar i forud for denne Traktats Afslutning. Det er Sandheden, og denne Sandhed bør naturligvis Rigsdagen og Befolkningen være klare over paa det Tidspunkt, da Beslutningen tages. Den daværende Ordfører for Partiet Venstre begrundede i sin Tid meget svagt, at man foreløbig skulde lade Traktaten ligge. De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Blang i Gaar henviste til, gik i Virkeligheden kun ud paa at rejse det Spørgsmaal, om der nu ogsaa var nogen Nytte ved det hele, saa længe man havde dette Handelsmonopol i Rusland, og om man dog ikke burde have nogen større Udsigt til at faa det formentlige Tilgodehavende paa 400 Mill. Kr.

Nu er der fra Regeringens Side ved denne Lejlighed blevet fremført en anden Forklaring paa, at man den Gang lod Overenskomsten falde, nemlig den, at man den Gang mente at have Udsigt til, at der skulde blive almindelige Aftaler mellem de vesteuropæiske Magter og Rusland om Overenskomstforholdene. Der er allerede i Gaar — jeg tror af det ærede Medlem Hr. Fraenkel — udtalt, at dette ikke har noget Grundlag i, hvad der foregik ved den Lejlighed; ingen som helst Udtalelser blev fremført paa det Tidspunkt, som tydede paa, at det var noget saadant, man havde for Øje, og det ses da heller ikke, hvorledes den daværende Situation kunde skabe et virkeligt Grundlag for saadanne Forventninger. Forholdet er da dette, at man den Gang overfor Rigsdagen har givet en anden Forklaring paa sin Politik end den, der efter det ærede Medlem Hr. Blangs Udtalelser maa antages at være den rette. Forholdet